

spiritum dicit amboꝝ. Ipse est em̄ de quo dicit apostolus. Quom̄az em̄ estis filij dei misit deus spiritū filij sui i corda vestra. et ipse est de quo dicit idem filius. Nō em̄ vos estis qui loquimini. sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Et multis alijs diuinorū eloꝝ quozum testimonis cōprobat̄ patris et filij esse spiritū. qui proprie dicitur i trinitate spiritus sanctus De quo item dicit ipse filius. Quē ego mittā vobis a patre. et alio loco quē mittit pater in nomine meo. De vtroqꝝ autē procedere sic docetur. quia ipse filiꝝ ait. De patre procedit. Et cū resurrexisset a mortuis et aparuisset discipulis suis. insufflauit et ait. Accipite spiritū sanctū. vt eū etiā de se procedere ostenderet. et ipsa est virtus que de ipso exibat. sicut legitur i euangelio. et sanabat om̄s. Quid vero fuit cause vt post resurrectionem suam. et in terra prius daret. et de celo postea mitteret spiritū sanctū. hoc ego existimo. quia per ipsum donū diffunditur caritas in cordibꝝ nostris. qua diligimꝝ deū et proximū. secundū duo illa precepta in quibus tota lex pendet et prophete. hoc significans dominꝝ ihesus. bis dedit spiritū sanctū. semel i terra propter dilectionē proximi. et iterū de celo propter dilectionē dei. et si forte alia ratio reddatur de spiritu sancto bis dato. eundem spiritum sanctū datū cum insufflasset ihesus. de quo moꝝ ait **I**te baptizate gentes in nomine patris et filij et spiritus sancti. vbi maxime cōmēdatur hic trinitas. ambigere nō debemus. Ipse est igitur qui de celo etiā datus est die pentecostes. id est post dies decem postqꝝ dominus ascendit i celum. Quomodo ergo deus non est qui dat spiritum sanctum? Immo quantus deus est qui dat deū. Neqꝝ em̄ aliquis discipulorum eius dedit spiritū sanctū. Orabant quippe vt veniret i eos quibꝝ manum imponebāt. non ipsi eū dabant. quē moꝝ in suis prepositis. etiaꝝ nunc

seruat ecclesia. Demꝝ et simon magꝝ offerens apl'is pecuniaz. nō ait date et michi hanc potestatem vt dem spiritum sanctum. sꝫ cuiꝝqꝝ inquit posuero manus vt accipiat spiritū sanctū. Quia neqꝝ scriptura superꝝ dixerat. vidēs autē sumō qꝝ apli daret spiritū sanctū. sꝫ dixerat. vidēs autē qꝝ p̄ ipositionem manū aplorū daret spiritꝝ sanctꝝ. p̄ hoc et dominꝝ ipse ihesus spiritū sanctū nō solum dedit vt deus. sed etiaꝝ accepit vt homo. propterea dicitur est plenus gratia. Et manifestius de illo scriptum est in actibꝝ apostolorum. quomā vnxit eū deus spiritu sancto. Non vtiqꝝ oleo visibili. sed dono gratie. qd̄ visibili significatur vngento quo baptizatos vngit ecclesia. Nec sane tunc vnctꝝ est cristꝝ spiritu sancto. quando super eum baptizatum velut columba descendit. Tunc em̄ corpus suū id est ecclesiam suā prefigurare dignatus est. in qua precipue baptizati accipiunt spiritū sanctū. sꝫ ista mystica in invisibili vnctione tūc intelligendus est vnctus. quando verbū dei caro factū est. id est quando humana natura sine vllis precedentibus bonorum operum meritis dei verbo est in vtero virginis copulata. ita vt cū illo fieret vna persona. ob hoc em̄ confitemur natum de spiritu sancto. et virgine maria. Absurdissimū ē em̄ vt credamꝝ eū cū iam. xxx. esset annorū. etiaꝝ em̄ etatis a iohanne baptizatus est. accepisse spiritū sanctū. sꝫ venisse illū ad baptizma. sicut sine vllō omnino peccato. ita non sine spiritu sancto. Si em̄ de famulo eius et precursore ipso iohanne scriptum est. spiritu sancto replebitur iam inde ab vtero matris sue qm̄ quāuis seminatus a patre. tamē spiritum sanctū in vtero formatus accepit. quid de homine cristo intelligendū est vel credendum cuiꝝ carnis ipsa conceptio nō carnalis sed spiritalis fuit. In eo etiam qꝝ de illo scriptū est. qꝝ accepit promissionē spiritꝝ sancti. et effuderit vtraqꝝ